

Podatci o kandidatu:

Primljeno: 09-12-2020		
Klasifikacijska oznaka:	Org. jed.	
021-13/20-07/25	6521-22	
Uredžbeni broj:	Pril.	Vrij.
15-20-04	4	-

Joško Marušić

Tel:

Mobilni telefon:

E-mail adresa:

Joško Marušić:

MOLBA ZA IZBOR U ČLANSTVO PROGRAMSKOG VIJEĆA HRT-a

Poštovani,

prijavljujem se kao kandidat za člana Programskog vijeća HRT-a, smatrajući se, bez imalo lažne skromnosti (kao, vjerojatno, i ostali kandidati), kvalificiranim i dostojnim te odgovorne dužnosti.

Doista mislim da moj profesionalni, umjetnički, medijski i privatni životopis svjedoče o epitetima koje ste, citirajući Zakon o Hrvatskoj radioteleviziji, zatražili za buduće članove Vijeća i naveli ih u tekstu Javnog poziva (Natječaja), a koji glase: **„...da su: medijski stručnjaci, stručnjaci za audiovizualne djelatnosti, ugledni intelektualci, priznati umjetnici i javni radnici koji su se u javnom životu istakli zalaganjem za poštivanje demokratskih načela i vladavinu prava, izgradnju i unaprjeđenje najviših vrednota ustavnog poretka Republike Hrvatske, razvitak civilnog društva, obranu ljudskih prava i sloboda, promicanje kulture, znanosti i umjetnosti, kao i zaštitu slobode medija i izražavanja...“**

Od svojih prvih profesionalnih koraka i medijske prisutnosti, pa kroz cjelokupni svoj rad, svjedočim upravo ovim i ovakvim načelima, naravno, sazrijevajući postupno i kao osoba, kao umjetnik i kao javni djelatnik, prolazeći kroz logične uspone i padove, katarze i „tranzicije“.

Moj umjetničko-medijski životopis je takav da je i objektivno/kritički sagledan impresivnih dometa. Bio sam pionir mnogim poticajima u kulturi i medijima, odgovorna osoba, a kao umjetnik, jedan sam od najnagrađivanijih autora – ako uzmemo samo moju pripadnost „Zagrebačkoj školi animacije“, na primjer.

Svoj medijski i umjetnički rad nikada nisam držao svojevrsnim eskapizmom ili igrom, uvijek sam se zalagao za društvenu uključenost, a umjetničke domete želio sam primijeniti na način da postanu dobrobit čitave zajednice, a ne samo ispunjavanje kreativne ili neke druge supstancije vlastitoga *ega*.

Moji studenti svjedoče da mi je bila odbojna svaka vrst ekskluzivnosti, te da sam ih upućivao da razvijaju socijalni, a ne „kastinski“ instinkt, tražeći dokaze vlastite kreativne vrijednosti na tržištu, u takmičenju s vršnjacima iz najrazvijenijih kultura, a takmičenju i tržištu sam, uza sve ideološke dubioze, uvijek pristupao bez licemjerja, jer boljeg sudca od njega (na žalost) nema.

Kroz moj rad dao sam zamjetan prinos sazrijevanju i samodefiniranju hrvatske kulture u segmentu koji je bio primjeren mojoj energiji i mojim psihofizičkim predispozicijama.

Osim umjetničkih dometa (ovih dana su filmski kritičari jedan moj animirani film opet uvrstili među „deset najboljih svih vremena“), a koje domete će na svoje mjesto postaviti teorija i povijest umjetnosti, bez obzira na dnevne kriterije, ovdje posebno ponovo ističem svoj organizacijski potencijal (Umjetnički direktor i Predsjednik Vijeća Svjetskog festivala animacije, Umjetnički direktor „Zagreb filma“ u dva navrata, Predsjednik Zajednice hrvatskih samostalnih umjetnika, osnivač i prvi pročelnik Studija za animaciju na ALU, Povjerenik za film u Ministarstvu kulture, itd.)

Moje članstvo u ovom Vijeću preporuča i moj izbor u brojne žirije i u izborna i prosudbena povjerenstva doslovno – širom svijeta.

Iza moga javnoga rada ostalo je vrlo malo „repova“, osim onih „normalnih“, koji su uobičajeni tamo gdje se križaju samoljublja, ambicije, koristoljublja i prestiž.

U svome javnome radu klonio sam se prolazne „slave“, nezamjenjivosti i arbitriranja na temelju predrasuda ili ideologije (osim rodoljublja, da se razumijemo).

Naravno, kao i svaki čovjek, i ja pripadam određenom vrijednosnom i odgojnom kontekstu, ali uvijek sam se klonio da kroz svoje brojne i stalne javne istupe (svakodnevne karikature i stripovi, na primjer) „guram“ vlastiti svjetonazor i da se obraćam isključivo „istomišljenicima“. Tako nikada nisam bio (unatoč pogrešnom vjerovanju mnogih) članom niti jedne političke organizacije, a danas sam (obični, anonimni) član samo Matice hrvatske, Društva hrvatskih redatelja (vrlo pasivan) i Društva hrvatskih karikaturista.

Kako ova moja Molba ne bi bila isuviše opširna i prerasla u još jedan Životopis, svakako ću se vrlo kratko referirati i na moj odnos s Televizijom (Hrvatskom, dakako).

Mislim da izvrsno poznajem funkcioniranje te institucije i to u njenom organizacijskom i programskom segmentu.

Od 1982. do 1989. godine bio sam urednik emisije „Obojena svjetlost“ koja je u dva navrata proglašena najboljom u svom žanru u bivšoj državi.

Na Televiziji Zagreb bio sam i suurednik kulturnih emisija kao što su „Kultura srca“, „Gost urednik“, „Sastanak bez dnevnog reda“, a kreirao sam i

mnoge emisije u dječjem i obrazovnom programu („Nedjeljno prijepodne za djecu“, „Mali svijet“, itd.)

Bio sam scenarist i redatelj igranog filma „Dječak sa Sutle“ u produkciji Televizije Zagreb, a i autor crtanih filmova s likom mačka „Eurocata“ koji je na „Eurosongu“ u Zagrebu predstavljao zemlje sudionice.

Prvi sam urednik popularne „Animavizije“.

Kad je nakon uspostave neovisne hrvatske države Televizija Zagreb postala Hrvatskom televizijom, specijalno u njezinoj produkciji napravio sam crtiće „Svi za Hrvatsku“ i „Hrvatska – 1991“, u okviru projekta „Za slobodu“.

Treba svakako napomenuti da je moj crtani film iz te serije „I love You too...“ najveći svjetski autoritet za crtani film Giannaberto Bendazzi uvrstio u popis 84 najznačajnija animirana filma u cjelokupnoj povijesti animacije!

Godine 1994. pokrenuo sam i umjetnički supervizirao za Hrvatsku televiziju čitav serijal „Nogalo“, izradio animiranu špicu za emisiju „Pola ure kulture“, itd.

Kao i naše (hrvatsko) društvo, kao i ja osobno, tako je sazrijevala i Televizija. Ne pripadam onima koji su skloni neprestano ju kritizirati samo zato jer je to jednostavno i lako, a često predstavlja supstitut za neke krupnije frustracije. Naravno, mislim da su poboljšanja moguća, i točno vidim u kojim segmentima su ona optimalna, ali protiv sam „revolucionarnih“ obećanja onih koji Televiziju često uzimaju kao temu.

Pogotovo sam načistu kad je riječ o Televiziji kao o „javnom servisu“ i što to znači. Mislim da se u javnosti isuviše mistificira takozvano „istraživačko“ novinarstvo koje bi, kao, trebalo zamijeniti neke druge kompetentne i pozvane, ali još krhke društvene i državne institucije. Mislim da je Hrvatska televizija (tu u prvom redu mislim na njezin Informativni program) na pravom putu da stekne kompetentni autoritet i profesionalni instinkt u odnosu na svoga „poslodavca“, a to je trenutačna „vlast“ koja se zrcali kroz odnose u Hrvatskom saboru. No, nad time treba svakodnevno i dobronamjerno bdjeti.

Mislim da treba napraviti još hrabrije korake u identificiranju žanrovske posebnosti četiriju programa (neka „preklapanja“ su nedopustiva).

Puno treba napraviti u takozvanom Dramskom programu. Mislim da se tu dogodio veliki nesporazum, potom manipulacija, a onda programska letargija.

Pozdravio sam svojevremeno osnivanje Hrvatskog audiovizualnog centra koji bi se uz potporu Ministarstva kulture trebao baviti svim oblicima poticanja filmske proizvodnje i filmske kulture, a pogotovo razmahu takozvane „kinematografske“ produkcije. Zvuči li nelogično (da ne uporabim neku žešću riječ) da je u već spomenutom izboru kritičara za najbolji hrvatski film „svih vremena“ tek jedan film koji je napravljen u posljednjih četrdeset godina!?

Hrvatska televizija u toj produkciji sudjeluje novčano, bez kriterija i bez utjecaja, poprilično netransparentno, i ti filmovi doista se i prikazu na Hrvatskoj televiziji, ali često predstavljaju kontrapropagandu za domaći film.

Nije to samo zbog kvalitete, već stoga što je „kinematografski“ film prikazan na Televiziji uvijek samo informacija o tom filmu, a nikako autentički žanrovski doživljaj.

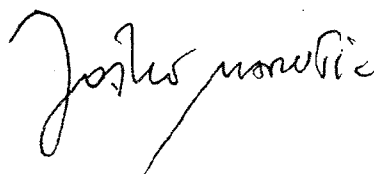
Dakle, Televizija bi trebala sama (ne mislim pri tome na modele koji su u uporabi, tipa „sami“ ili s „vanjskom produkcijom“), mislim na kreativnu i financijsku produkciju, proizvoditi takozvane „televizijske filmove“ (nekada se to zvalo „dramom“ – odatle i naziv Programa), na temelju originalnih i kreativno planiranih sinopsisa i iz ravnice hrvatske literature. Takvi filmovi su „jeftiniji“ od kinematografskih, ali u svijetu razvijenih medija vrlo popularni i Televizija bi ih mogla, po mojoj prosudbi, proizvesti tridesetak godišnje.

Ove primjere sam naveo tek da bih „reklamirao“ vlastitu kandidaturu kao osobe od autoriteta, a takvih primjera imam na desetke. Naravno, moje primjedbe i prijedlozi bit će optimalni, racionalni i u suglasju s mišljenjem ostalih članova Vijeća, kao i sudionika u kreiranju svih programa na samoj Televiziji.

S nadom da ću upravo ja biti jedan od onih koji će pomoći i doprinijeti daljnjem sazrijevanju i svekolikom napretku našeg prevažnog nacionalnog medijskog servisa, koji je bio i trebao bi biti generator medijskog napretka, sa štovanjem Vas pozdravljam.

U Zagrebu, 5. prosinca, 2020. godine

Joško Marušić

Joško Marušić
ŽIVOTOTOPIS i UMJETNIČKO – MEDIJSKA BIOGRAFIJA

Joško Marušić rodio se , godine u

Tamo je završio klasičnu gimnaziju, a 1975. godine diplomirao je na **Arhitektonskom fakultetu** Sveučilišta u Zagrebu i to kao dobitnik **Rektorove nagrade**.

Prvi medijski uspjeh postiže 1974. godine kad u okviru kultne emisije Televizije Zagreb „Zdravo mladi“ osvaja prvu nagradu za karikaturu. Njegovu izložbu karikatura u organizaciji Galerije studentskog centra u jesen 1975. godine, kritičar **Darko Glavan** naziva „...kulturnim događajem te jeseni u Zagrebu!“.

Prve crteže objavljuje još kao učenik osnovne škole u podlisku „Slobodne Dalmacije“ „Dječji kutić“:

Prvu karikaturu objavljuje u podlisku „Slobodne Dalmacije“ „Pomet“ u novogodišnjem broju 1969./1970.

Profesionalnu karijeru započinje objavljivanjem karikatura i ilustracija u „Studentskom listu“ 1974. godine.

Bavi se kao profesionalac stripom, karikaturom, ilustracijom, literaturom, producenturom i TV-autorstvom, teorijom animacije, no u fokusu zanimanja mu je autorski animirani film. Smatra se jednim od najznačajnijih stvaralaca Zagrebačke škole animacije. U najstrožim retrospektivama i **antologijama** zagrebačke animacije uvijek je neki njegov film. Za svoje filmove dobio je brojne i najznačajnije nagrade na svjetskim festivalima animacije.

Dobitnik je najveće nagrade u bivšoj Jugoslaviji za stvaralaštvo mladih „Sedam sekretara SKOJ-a“.

Ilustrirao je tridesetak slikovnica za djecu i školskih udžbenika. **Dvostruki je dobitnik** najvećih državnih nagrada za ilustracije u tom žanru: **“Grigor Vitez”** i **“Ivana Brlić Mažuranić”**. Dobitnik je i savezne nagrade „Mlado pokoljenje“.

Izdao je i vlastite knjige:

1. Knjiga karikatura **“Koze, vuci i magarci”** („Centar društvenih djelatnosti“, 1981. godine).
2. Literarno-esejistička biografska knjiga o griženju nokata **«Pedeset valjanih razloga da djeca grizu nokte»** („Ceres“, 2000. godine).
3. Godine 2002. promovirano je njegovo opsežno literarno-povijesno-ilustrirano djelo **“Istinita priča o Hrvatima”** (na engleskom: **“CROATS-the true Story”**)(„Naklada Slap“).

4. Godine 2004. izašla mu je stručno-esejistička knjiga «**Alkemija animiranoga filma**» („Meandarmedia“) o teoriji, estetici, tehnologiji i povijesti animacije. U knjizi su i tekstovi njegovih suradnika na ALU.
5. Godine 2005. izlazi mu knjiga (poema) «**Grgur iz Nina**» („Jesenski i Turk“) koju je pripremao punih šesnaest godina!
6. „**Jahači ponosnog konjića**“ (izdavač Muzej suvremene umjetnosti, Zagreb), 2020. godine.

Autor je preko trideset natuknica-tekstova o animaciji u Hrvatskom filmskom leksikonu.

...

Od 1982. do 1989. godine urednik je i autor na Televiziji Zagreb popularne emisije o filmu i medijima “**Obojena svjetlost**”.

Piše scenarije i režira brojne emisije u dokumentarnom, obrazovnom i dječjem programu. Posebno se gledatelji sjećaju serije koja se emitirala nedjeljom prije podne „Iz svijeta crtića“, kao i njegovih autorskih priloga u emisijama „Kultura srca“, „Gost urednik“ i „Sastanak bez dnevnog reda“.

Godine 1988. proglašen je od TV-časopisa „Orbis“ u Sarajevu „najšarmantijim“ TV-licem u Jugoslaviji!

Po vlastitom scenariju, 1982. godine u produkciji Televizije Zagreb režira igrani film «**Dječak sa Sutle**» po romanu Milivoja Matošeca.

Danas njegovi bivši studenti s Odsjeka za animirani film na Akademiji likovnih umjetnosti uspješno surađuju s Hrvatskom televizijom.

...

Od 1987. do 1989. te od 1995. do 1998. godine bio je **umjetnički direktor Studija za animirani film** u “Zagreb filmu” i tako bio producentom svih filmova koji su u tim periodima proizvedeni.

Inicirao je i nekoliko televizijskih serijskih produkcija (npr. seriju crtanih filmova **Ivice Šegvića** „Nogalo“ za Hrvatsku televiziju), realizirao brojne TV-spotove, održao seminare, predavanja i radionice crtanoga filma i bio članom mnogih filmskih žirija i osnivač brojnih crtanofilmskih škola kao i gostujući profesor na nekoliko europskih učilišta (Eksjo – Švedska, «Royal College of Art» - London, Akademija likovnih umjetnosti u Pragu, Akademija u Krakowu itd.)

Zajedno s **Dušanom Vukotićem** autor je koncepta i sinopsisa za TV seriju „Barba Luka“. S istim legendarnim autorom, jedan je od pokretača serije „Mali leteći medvjedi“.

Godine 1995. sa suradnicima, u Zagrebu producira čitavu fazu olovke TV serije za djecu „Z' animaux“ za švicarsku televiziju.

U periodu od 1988. do 1990. predavao je animaciju kao fakultativni predmet na Školi za primjenjenu umjetnost i dizajn i dvadesetak učenika je tako maturiralo s animiranim filmovima.

Piše teoretske tekstove i članke o animaciji u časopisima «Hrvatski filmski ljetopis» i «Vijenac». Njegovi tekstovi iz povijesti i o teoriji animacije tiskani su u nekoliko zbornika i knjiga.

Bio je član poznate strip-grupe „**Novi kvadrat**“ i sudjelovao na izložbama i u izdanjima albuma stripa.

Imao je tri samostalne izložbe slika:

1. 1992. u galeriji KIC-a „**Mravlja kiselina**“.
2. 1997. u galeriji „D“ „**Noć prije porinuća**“.
3. 2004. u galeriji «Stančić» «**Nijemo kolo**».

Dva njegova crteža dio su skupne izložbe «Contemporary Croatian Drawing» koja tijekom 2005. i 2006. godine u organizaciji Ministarstva kulture predstavlja 60 najboljih hrvatskih crtača nizom izložbi po svijetu.

Imao je kolumne karikatura u „Studentskom listu“ („Što bi se dogodilo...“, „Omladinskom listu“, „Večernjem listu“ („Homo numerus“), „Vjesniku“ („Kratkouzlazni naglasak“), „Poletu“, „Nedjeljnoj Dalmaciji“ („Crno na bijelo“), „Danasu“ („Danas jesmo sutra nismo“), „Slobodnoj Dalmaciji“ („Fala bogu“ i „Pijuni i pješaci“), „Bebama“, „Smibu“, „Vijencu“ („i na točku“), «Život s mirovinom»...

Imao je i kolumne tekstova: „Pretjecanje u leri“ („Autoshop“) i „Najbolje godine našeg života“ („Nedjeljna Dalmacija“).

Dobitnik je druge nagrade na najznačajnijem natječaju za karikaturu u bivšoj Jugoslaviji – nagrade „**Pjer**“, 1989. godine.

Godine 1991. izrađuje po narudžbi predsjednika **Tuđmana** prijedlog prvog hrvatskog novca NIN-a (kompjutorsku obradu napravio je **Goce Vaskov**).

Od 1993. do 1998. godine bio je **Predsjednik Hrvatske zajednice samostalnih umjetnika**. Član je Društva Hrvatskih filmskih redatelja i Hrvatskog društva karikaturista.

Autor je svih animiranih sekvenci s likom Eurocata (Maxi Cat **Zlatka Grgića**) za prijenos Eurosonga iz Zagreba 1990. godine, kao i animirane špice popularne televizijske emisije „**Polu ure kulture**“.

Godine 1996. radi specijalno naručeni crtani film koji predsjednik Tuđman nosi u New York kao poklon Ujedinjenim narodima u prigodi 50. obljetnice te organizacije.

Od 1992. do 1998. godine bio je **Umjetnički direktor** Svjetskog festivala animiranog filma (ANIMAFESTA) u Zagrebu. Praktički je obnovio i reafirmirao taj ugledni festival (kao svojedobni **predsjednik Programskog odbora**, autor je koncepta Svjetskog festivala animacije na Cvjetnom trgu 1988. godine, što se smatra jednim od najboljih festivala uopće).

Prvi je Urednik „Animavizije“, interne televizije Svjetskog festivala animacije koja će prerasti u popularnu televizijsku emisiju.

Dobitnik je Nagrade grada Zagreba za 1996. godinu.

Nositelj je najvećeg državnog odlikovanja za kulturu “Red Danice s likom Marka Marulića”.

Autor je stalnog postava „Zagrebačka škola animacije“ u Muzeju grada Zagreba, kao i dokumentarnog filma „40 godina u 40 minuta“ o Zagrebačkoj školi koji se prikazuje posjetiteljima.

...

Autor je kompletnog elaborata kao i plana, koncepta i programa četverogodišnjeg (danas u „bolonjskom“ sustavu petogodišnjeg, 3+2, dodiplomskog i diplomskog) **studija animacije** kao samostalnog Odsjeka na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu čiji je i **prvi Pročelnik** (danas: Odsjek za animirani film i nove medije). U statusu Redovitog profesora u trajnom zvanju, predavao je na Odsjeku nekoliko teoretskih predmeta i radio kao mentor studentima na završnim radovima BA stupnja i na diplomskim radovima MA stupnja.

Prvi je u povijesti Zagrebačkog sveučilišta uspio da jedna umjetnička akademija (Akademija likovnih umjetnosti) dobije doktorski znanstveno-umjetnički projekt i znanstveno-umjetničkog novaka.

U akademskoj godini 2002./2003. bio je **Prodekan** za upravu Akademije, a od akademske godine 2003./2004. je u dvogodišnjem akademskom razdoblju Prodekan za međunarodne odnose i međusveučilišnu suradnju te godinu dana Prodekan za nastavu.

Od 2011. do 2013. godine je **Predstojnik** Katedre za animirani film i nove medije na Akademiji likovnih umjetnosti.

Od 2000. do 2002. bio je (prvi) **Povjerenik** Ministarstva kulture za animirani film i praktički producirao sve animirane filmove proizvedene u tom periodu.

Od 2000. do 2007. godine, **Predsjednik je Vijeća** Svjetskog festivala animiranih filmova u Zagrebu.

Godine 2004. na «Danima smiha» u Blatu na Korčuli dobiva godišnju nagradu za karikaturu «Zlatna kost».

Na međunarodnom filmskom festivalu Neum 2007. (B i H) dobio je posebnu nagradu festivala za sveukupan doprinos razvoju animacije.

28. listopada, 2012. u centru „Georges Pompidou“ u Parizu održana je retrospektiva njegovih filmova u okviru kulturnog predstavljanja Hrvatske u Francuskoj u povodu ulaska Hrvatske u EU.

Prigodom obilježavanja tridesetogodišnjice Međunarodnog festivala animiranoga filma u Hiroshimi (Japan), ovaj festival priredio je iscrpnu retrospektivu njegovih kratkih animiranih filmova.

Od međunarodne organizacije Cartoon Rights Network International koja štiti prava novinskih karikaturista, proglašen je službenim povjerenikom za jugoistočnu Europu.

Na Međunarodnoj izložbi karikatura **Solin 2019.** dobio je **GRAND PRIX** – najbolja karikatura te godine.

FILMOGRAFIJA ANIMIRANIH FILMOVA:

Napomena: u popisu filmova nema NARUČENIH i REKLAMNIH filmova, a u popisu nagrada izostavljene su Diplome o sudjelovanju kojih je nekoliko stotina!

U popisu filmova nema uradaka u kojima Marušić sudjeluje kao jedan od autora (takozvani „AniJam – filmovi), a kojih je bilo nekoliko (produkcija David Erlich, „100 godina filma“, razne špice, itd...)

1. **IZNUTRA I IZVANA (INSIDE AND OUT)**, 1977. godina, “Zagreb film”

Posebno priznanje za najboljeg debitanta – Melbourne 1978.

2. **PERPETUO**, 1978. godina, “Zagreb film”

Druga nagrada u kategoriji – Zagreb 1978.

Brončana medalja – Miami 1978.

Nagrada “Fipresci” – Lille 1978.

Srebrna medalja – Beograd 1979.

U udžbeniku o animaciji „The Encyclopedia of animation Techniques“ Richarda Taylora, ovaj film se uzima kao primjer „moderne“ animacije.

3. RIBLJE OKO (FISHEYE), 1980. godina, "Zagreb film"
Prva nagrada – najbolji animirani film – Tampere 1980.
Najbolji animirani film – Sitges 1980.
Druga nagrada u kategoriji – Zagreb 1980.
Najbolji film po izboru publike – Zagreb 1980.
GRAND PRIX – Beograd 1980.
Najbolji film po izboru kritike – nagrada "Milton Manaki" – Beograd 1980.
Brončani Hugo – Chicago 1980.
Posebna nagrada žirija – Ottawa 1980.
Prva nagrada – Madrid 1983.
Posebna nagrada žirija Rotterdam 1983.
Najbolji animirani film – Brixelles 1983.
OUTSTANDING FILM OF THE YEAR – London film festival 1980.
Jugoslavenski kandidat za nagradu OSKAR 1981. godine. Ušao u takozvanu prednominaciju za tu nagradu između šest filmova (prednominacija je postojala sve do sredine osamdesetih godina 20. st. kad je i u ovoj kategoriji uvedeno da u nominaciju ulazi pet naslova, a ne tri, a „prednominacija“ je ukinuta).

4. NEBODER (SCYSCRAPER), 1981. godina, "Zagreb film"
Prva nagrada – najbolji animirani film – Oberhausen 1981.
Posebna nagrada žirija Međunarodne filmske asocijacije – Oberhausen – 1981.
Prva nagrada – Annecy 1981.
OUTSTANDING FILM OF THE YEAR – London film festival 1981.

Valja napomenuti da su filmovi „Riblje oko“ i „Neboder“ bili uskraćeni jer prema propozicijama ASIFA-e, u to vrijeme nagrađeni filmovi s Annecyja nisu smjeli biti u programu Zagreba i obratno, tako da „Neboder“ nije nikada prikazan u Zagrebu, a „Riblje oko“ u Annecyju.

5. Špica Svjetskog festivala - Zagreb 1982.
Teoretičari drže ovu Špicu jednom od najboljih uopće, a postala je i simbolom grada Zagreba, pa je na osnovi motiva i animacije iz te špice, napravljena i špica KINOTEKE HRVATSKE.

6. TAMO (OVERTHERE), 1985. godina, "Zagreb film"
Posebna nagrada žirija – Oberhausen 1985.
Posebna nagrada žirija – Melbourne 1986.

7. LICE STRAHA (FACE OF FEAR), 1986. godina, "Zagreb film"
8. KOD KUĆE JE NAJBOLJE (HOME IS THE BEST), 1988. godina, "Zagreb film"
Velika zlatna medalja – Beograd 1988.
Posebna nagrada žirija za najduhovitiji film – Varna 1988.
9. OKRENUT ĆE VJETAR (WIND WILL TURN), 1990. godina, "Zagreb film"
Velika zlatna medalja – Beograd 1990.
10. Špica filmskog festivala ALPEADRIA u Trstu.
11. SVI ZA HRVATSKU, 1991. Rodoljubno-promidžbeni crtani film za program „Za slobodu“, produkcija Hrvatska televizija.
12. I LOVE YOU TOO..., 1991. godina, "Zagreb film"
U povodu 40. godina festivala u Annecyju film je uvršten u program 84 najbolja filma u povijesti animacije po izboru Gianalberta Bendazzija. Film je bio u službenoj konkurenciji međunarodnog filmskog festivala u Veneciji.
13. Špica Hrvatskog filmskog festivala u Puli
14. ZOO – ZOOM, 1994. godina, "Animagination" – Lousanne, Švicarska
Druga nagrada žirija na festivalu u Wissebbourgu
15. Film u povodu 50. godišnjice Ujedinjenih naroda, poklon Hrvatske toj organizaciji
16. BETER THEN FATHER, 1998. godina, "Fuji" inc. – Tokyo, Japan
17. MISS LINK, 1999. godina, "Zagreb film"
18. Špica televizijske emisije „Pola ure kulture“
19. HRVATSKA DIŠE, 2003. godina.

Ovaj TV – spot dobitnik je Prve nagrade Svjetske zdravstvene organizacije kao dio kampanje protiv pušenja (producent: škola Narodnog zdravlja „Dr. Andrija Štampar“).

20. U SUSJEDSTVU GRADA, 2006. godina, «Ars Animata Studio»
Posebna nagrada po odluci žirija, ANIMAFEST Zagreb 2006.
Posebna nagrada žirija na 3. međunarodnom festivalu animacije i digitalnih umjetnosti (CICDAF), Šangaj, 2006.
Film je distribuiran na europskoj TV-postaji ARTE.

21. Dugometražni animirani film „Duga“ (74 min), 2010. godina -
produkcija „Riblje oko“ (svečana premijera održana u koncertnoj dvorani „Vatroslava Lisinskog“ 29. prosinca, 2009. godine).
Prvi hrvatski crtani film koji je igrao na redovitom kinorepertoaru u Multiplexima.

Na Cartoon Movieu u Lyonu (najveći europski distributerski specijalizirani sajam za dugometražne animirane filmove) predstavljen između 6 europskih potpuno završenih filmova.

Prikazan je u službenom programu festivala u Annecyju 2010. godine i na festivalu u Wisenbourgu iste godine..

Prikazan je kao jedini hrvatski film na međunarodnom festivalu animiranoga filma u Hiroshimi u povodu 25. godišnjice festivala i 50. godišnjice ASIFA-e.

22. EUROPSKO SVITANJE, 2013. godina, „Zagreb film“, 30 sekundni promotivni animirani film prigodom ulaska Hrvatske u Europsku uniju.

23. ZAŠTO SU DOŠLI VLAKOM, 2015. godina, „Zagreb film“
Nagrada za najbolji film i najbolju režiju na festivalu Vjerskog filma Sušak 2017.

24. EUTANAZIJA, 2018. godina, „Zagreb film“
Prva nagrada (ex-equu) u kategoriji „Za laike“ na festivalu Regio Emilija.